

БЖДЕШЪ; ЧТО-ТО НЕ МИ ОТКРАДНЪ СЪРДЦЕ НО
МИ ДАДЕ СЪРДЦЕ.

ЧЕЛОВѢЦЫ-ТѢ СЪ СЧАТЪ ОТЪ ОНОКА КОЕ-
ТО ПОСТРАДАВАТЪ.

КЪЧЕ И ВЛѢКЪ.

ВДНО КЪЧЕ СТОАЛО ВЪНЪ ПРЕДЪ БРАТНИ-
КА, ЗАТЕКЪЛЪ ГО ВЪЛКЪ-ТЪ, И ЦѢЛЪ ДА ГО
ХЛАДЕ А ТО МЪ СЪ МОЛИЛО, ДА ГО НЕАДЕ СЕГА;
ЧТО-ТО СЕГА, РЕКЛО, СЪМЪ СЪХО И ПЪСТАЛО;
АКО ЛИ ЧЕ МА ПОЧАКАШЪ МАЛКО, ГОСПОДАРИ-ТѢ
МИ ЦЪТЪ ДА ПРАВИ-ЖЪТЪ СВАТЕЖ, И АЗЪ КАТО
ЦЪАМЪ ТОГАЗИ ДО ВОЛѢЖ, ЦЪА ЗАТЪЛЪСТЪ-Ж,
И ЦЪА СТАНЪ ЗА ТЕКЕ ПО ПРІАТНА ГОЖЕА. ВЪЛ-
КЪ-ТЪ СЪВѢРЕНЪ ОТИШЕЛЪ СИ. СЛАДЪ НѢКОЛ-
КО ДНИ СЪ ЗАВЪРНЪЛЪ, И КАТО ВИДѢЛЪ КЪЧЕ-
ТО ОТЪ ВЪТРЕБѢ БРАТНИКА ДА ЛЕЖИ, ВЪСПРѢЛЪ
СЪ ДА ГО ВЪКА, И МЪ ПРИПОМНАЛЪ КАКЪ СЪ
СЪ ПОГОДИЛИ. Я КЪЧЕ-ТО: КЪМЪЧЕ. ВЪЛЧЕ,
РЕКЛО. ДРЪГЪ ПЪТЪ КОГА МА ВИДИШЪ ОТВЪНЪ
БРАТНИКА НЕ ЧАКАЙ ЗА СВАТЕЖ.